

Misjoniteated

Nr. 2.

Tallinnas, 1929.

8. aastakäik.

Roguduse fohused.

(Testimonis, Vol. V, p. 613—621.)

Kus Issanda waim elab, seal walitseb ta-fandus, kannatus, sõbralikkus ja pikimeel. Kristuse tõeline jünger katseb tema eestuju jäljendada. Tema püüab Sumala tahtmist maa peal teha, nagu see taewas teoneb. Inimesed, kelle südamed weel patuga määritud, ei wõi olla usinad headele tegudele. Nemad ei järgi kümne käsu neli esimeste eeskirjadele, mis kirjeldawad inimese fohustusi Sumala wastu, ega pea nemad ka wiimaseid kuut käsku, mis sisaldawad inimese fohustusi oma kaasinimeste wastu. Nende südamed on täidetud omakasuliste mõttega ja nemad leiawad alati wigu teiste juures, kes on paremad kui nemad ise. Nemad panewad käe töö külge, mida Sumal neile pole annud, jättes tegemata töö, mis ta neile teha andis, nimelt iseennast tähele panna, et mingisugune wiha juur üles ei kasvaks, rahutust fohuduses ei sünnitaks ja seda ei roojastaks. Nende silmad, mis peaksid olema juhitud sissepoole, et läbi katkuda oma eneste tegusid, uuriwad wäljaspool ringi, kas teiste iseloom mitte ülekohtune pole. Kui nemad tühjendawad südame oma enese minast, kadedusest, tigestast wihast ja kahtlusest, siis ei istu nemad mitte kohtujärjele otjuseid tegema teiste üle, kes on Sumala filmis paremad kui nemad.

Kes tahab teisi reformeerida, see peab esiteks iseennast parandama. Tema peab oma õpetaja waimu omandama, tahtlik olles nii kui temagi etteheiteid kannatama ja enesefalgamist harjutama. Wõrreldes ühe hinge wäärtust maailmaga warifeb tertwe maailm ei millegiks kokku. Soow, harjutada wõimu, walitsema Issanda päranduse üle, toob, kui teda arendatakse, endaga kaasa hingede kaotamise. Kes tõepdoolest Seesust armastab, see püüab, seades oma elu selle eestuju järele, Kristuse Waimus teiste päästmiseks töötada.

Kristus jättis maha taewaliku kuningliku aujärje ja tuli siia maa peale, et endale inimesi

kindlustada, nende igawese päästmise kindlat alust pannes; tema kannatas inimeste asemel patu koledusi ja häbi ja suri, et neid wabastada. Silmas pidades inimese lunastamise eest maksetud määratu fuurt hinda, ei peaks ükski Kristuse nime tunnustaja julgema ühe tema kõige pisema lapsega ükskõikseti ümber käia. Kui hoolsalt peaksid wennad ja õed fohuduses tähele panema iga sõna ja tegu, et nemad kahju ei teeks õile ja wiinale. Kui kannatlikud, sõbralikud ja armastusrikkad peaksid uemad olema nendega, kes Kristuse werega ostetud! Kui usatawalt ja tõsiselt peaksid nad tegutsema, üles aidates argu ja kartlikuid! Kui armastusrikkalt peaksid nad ümber käima nendega, kes katkuwad sõnakuulelikud olla tõele, kuna neil kodu selleks julgustust pole ja nad alati sõnakuulmatuse ja pimeduse õhkonnas peawad wiibima.

Umberkäimine effijatega.

Kui usatakse, et keegi wend on ekfinud, siis ei tohi tema wennad ja õed sellest mitte üks-teisele fofistada, selle üle otjustada ja neid ariwatawaid ekfitusi ja wigu suurendada. See sünnib tihti, ja selle tagajärg on, et Sumala meelepaha nende peal hingab, kes seda teewad; ja saadan rõõmustab hõiskatawalt, et tema wõib nõrgestada hingi ja neile kahju teha, kes wõitsid olla Issandas. Maailm näeb nende nõrkuseid ja otjustab inimeste ja tõe üle, mida nemad ütlevad armastawat, nähtawale tulnud wilja järele.

„Jehooiva! Kes wõib sulle wõõrats tulla sinu telki? Kes peab aset olema su püha mäe peal? Kes ilmalaitmata elab ja õigust teeb ja tõtt räägib omaist südamest, kes keelt ei pekfa. oma feltfimeestele kurja ei tee, ega laimamist oma ligimise peale wastu ei wõta. Kelle meelest see on ära põlatud, kes Sumalast mõtke ei pandud; aga kes austab neid, kes Jehooivat

pardatavad; kes enese kahjuks wannub, ja ei tagane ject. Kes oma raha ei anna kasu peale, ega meelehead ei võida selle vastu, kes, ilma süüta; kes seda teeb, see ei kõigu elades." Siit on näha, et laimajale ei anta luba elada Sumala telgis ega jääda pühale mäele. Kes teeb etteheiteid oma ligimesele, sellel ei võdi olla Sumala poolehoidu.

Kui tihti ei ole kuulutajaid mõnest tähtsast tööst, misläbi hinged Sumala ja tõe juure pööršid, ära kutsutud lahendama foguduse raskuseid ivendade ja õdede keskel, kes olid päriselt ülekohutus, omades tülitseivat ja ivaltfushimulist ivaimu. Selle töö edutäigus on ifka ja jälle fordnud nähtus, et mehed nende tööpõbudelt ära kutsuti; see on inimeste suure ivastase kaivalus, et Sumala tööd takistada. Kui hinged, keskel mõte tõeiga ühineda, sel wiisil ebasoodfate mõjude ohtvriks jäetakse, siis kaotavad nad oma huvi, ja iväga hariva ivõidakse neid tõeie weel forð nii ligidale tuua. Saadan mõtleb alati kaivalaid plaane, kuidas kuulutajat niifugufel kriitilisel ajal tema tööpõllult ära kutsuda, et tema töö ivili kaduma läheks.

Koguduses on pühitsematuid, ümberpööramatuid mehi ja naifi, kes mõilevad ivähem oma kaasinimeste õndfufe kui oma enese arivamise ja iväärtufe üleivalhoiðmife peale; jaatan mõjutab neid efile kutsuma raskuseid, misläbi kuulutaja tööd ja aega raisfatafje ja palju hingi selle tagajärjel kaduma läheb.

Lähetvad fogudufeliigete tunded üfstelfeft lahku, siis on nende südamed kõivad ja ivastuivõtmisivõimetud. Kuulutaja püüded farnaneivad lõõkidele külma raua pihta, ja igatfks saab oma enese teel findlamaks endifef. Kuulutaja fattub feifuforda, mis ei ärata tadeduift, ject kuiigi ta üfstõif kui targalt talitaks, siisfi peab tema ofjus fellelegi ivastumeelt olema, ja sel wiisil kõiveneb erafondline ivaim.

Elab kuulutaja fufagil peretonnas, siis tekib teiste juures kahtlus, et ta seal ebasoodfa mulje ivõifks saada. Annab ta mingit nõu, siis ütlevad mõningad: See ehk see on temaga rääkinud, ja tema sõnad ei atvalda mingit mõju nende peale. Sel wiisil on nende hinged usaldamatufe ja kahtlufega täidetud ja kuulutaja on nende eelofjustele ja laimdufele ivälja pandud. Ainult liiga tihti on tema fealt lahtudes ofukorrad halvemad kui ta neid finna tulfes leidis. Oleks tema ofustatvalt feeldunud kuulda ivõimast mõningate ilustatud (masfeeritud) ühefülgfeid ütluft. Oleks tema atvaldanud oma nõuõndeid toffutõlas piibli-juhtmõõridega ja Neemiaga õelnud: „Minul on suur töö teha, mina ei ivõi alla tulla,“ siis oleks fogudus paremasfe feifuforda tulnud.

Kuulutajad ja fogudufeliifmed ei meeldi Sumalale, kui nemad kedagi lubavad jutustada neile nende ivendade efitufti ja ivigu. Oled ja täpfeft oma õnnistegija juhatusetele järginud? Kas oled üleastuja juures käinud ja temale ta iviga enese ja tema ivahel üfstinda ofles õelnud? Kas on tema feeldunud find kuulamast? Kas oled hoolega ja palives kats ivõi kolm teift enefega ivõinud ja temaga armastufes, alandufes ja tafandufes töötanud? Kas ivoolas finu fũda armastufes tema ivastu üle? Kui suure Suhi juhatusetele, mis tema harilifus mõttes efitjatele annud, täpfeft järgitud, siis tuleb astuda teift fammu — ütfe feda fogudufele ja lafe temal feda asja toffutõlas pũha kirjaga käfifada. Siis kiidab Sumal fogudufe ofufefe heaks, kui iviimane ivastupaneiva liifme ivälja paneb, kui ta ei kahtafje. Kui nii talitaturd, siis fulu oma fortv kõigi kaebtufetele ja hoia end, mingifugufst etteheidet oma ligimese peale ivastu ivõimast. Kui poleks ühtegi ivenda ega õde, kes feda teevad, siis ivaitfifid ivarstf kurjad teeled, ject nad ei leiaks foodfat pinda purelemifeks ja nãrimifeks ifeteskis.

E. G. White.

Noored ufufangelafed.

Selle aasta märtsi kuul oli minu eesõigus fiilafstada meie fogudufi Poola unioonis, et neid nende kirjandusnãdalaks etteivalmistada. Paljudel kohtadel leidfin ma me õed-ivennad mitmejugufstes raskufstes töötamas, kuid sellegipãraft on nad eneste töö juures kõif hãas meeleolus. Ma leidfin, et ifeãranis me noored on ivalmis tõe pãraft tagafiuftamifi kandma. Olin iväga liigutatud nãhes, kui kahtlifult nad olid eneste ofa selle juure töö lõpetamifeks, mida Sumal oma rahvale ülesandefks teinud, teofstama.

Ühendufes adwentliifumifega saab uus „Apostlitetegude raamat“ kirjutatud. Nii mõ-

nigi läbielu, mida mulle jãal jutufstati, on niifama huvitav ja kangelafelik, kui needfi, mida piibliift leiame. See on ofte imelik, kuidas Sumal oma töö lõpetamifeks noori tarvitab. Noored on need, kes meie kuulufust fiifaldamat kirjandufst fiilafst fiilla lemitavad. Juft nende ofaks on kõige suuremaid tagafiuftamifi kannatada. See nãitab, et Sumal kõige juuremad koormad oma töõs juft nende noorte kanda annab, kes end tãiesti tema tööle pũhendavad. Olen iväga rõõmus, et noored Poolas niifugufeid kogemufi kohivad teha, mis meile nãitavad, et ta praegu Sumala töõs jamajugufeid kange-

lasi on, kui wanalgi ajal. Sumal katjub mitmeid neist läbi, kui Laanieli ja kolme Gebrea noortmeest wanal ajal.

Siljuti wõeti üks meie kolportööridest kirjanduse lewitamiseks kinni. Politsei wiis mehe lähemasse linna ja ajetas teda wanglasse, kus teised kurjategijad ees olid. Pääle selle, kui ta mõni aeg oli wanglas möödasaatnud, palus kolportöör Sumalat, et kui see tema töö on, siis ta teda järgmise päewa hommikuks kell 8 wabastaks, et ta oma tööd wõiks edasi jatkata.

Järgmise päewa hommikul kell 7 ilmus sama politsei ametnik ja wiis wenna kohtu ette. Kohtunik küsis temalt, mispärast teda on wangistatud.

Kohtualune wastas: „Sellepärast, et ma meie rahwale kasulikku tööd teen.“ Kohtunik waatles raamatuid, mis politseinik temale kätte ulatas, ja ütles kohtualusele: „Te olete wabastatud. Ma soowiks, et meil veel enam niisuguseid noormehi oleks, kes seda tööd teeksid.“ Sellejärele ütles ta politseile: „Kas te ei tea, et need raamatud aitawad komuniste meie maalt eemal hoida? Sätke niisugused inimesed rahule ja andke neile nende töös täielik wabadus.“

Kaks päewa tagasi, kolportöörid kaks meie noort wenda — noorem 16 a. — Poola ühes linnas. Neid areteeriti ja toodi politseijaoskonda. Politsei waatas raamatuid läbi, sest neile oli tungiwalt öeldud, et Poolas ei tohi niisuguseid raamatuid müüa. Anti käsi meie wendi wanglasse paigutada.

Koht, kuhu neid kinni pandi, oli ennem koerte hoiupaik olnud, ja oli sellepärast äärmiselt ropp. Järgmisel päewal koideti neid tugewate ahelatega üksteise külge ja weeti 18 km edasi teigi linnakesesse. Sääli pandi neid ühte kinni. Seintes olid suured praad ja põ-

rand oli lumega kaetud. Wäljas oli 18 gr. külma. Neile ei antud ei süüa ega juua.

Et end mitte ärafilimada lasta, jooksid nad kogu öö edasi tagasi küünis.

Järgmisel hommikul tulid politsei ametnikud ja küsivad rahjatades: „No, kuidas adventistid öö mööda jaatsid?“

Päewa kestel kuulati neid weelkord üle, siis wõeti neilt raamatud ära ja kästi, et nad kell kolm peawad sellest linnast lahkuma ja ilalgi eum tagasi tulema.

Ma nägin neid wendi kolm päewa hiljem jamas linnas raamatuid müütamas, kus neil juur edu oli. Ma küsisin neilt, kas neil veel julgust jatkub töötamiseks? Noorem wastas: „Me oleme rõõmsad Issandas. Ma kaotasin küll poole oma kuulbewõimest külmetusest saadud nohu tagajärjel, aga küll Sumal saab aitam.“

Kui ma nende noormeesstega rääkisin nende jutustusi kuulsin, ning nägin nende filmis rõõmutuld sätenawat selle üle, mis nad Kristuse tõest tunnistades olid tunda saanud, ütlesin ma iseenele: „See on tõesti imeline, kuidas Sumal meie noori enda töös juhatab ja tarwitab!“

Sulgus ja usi, mis neil selles kuulutusel on, tõendab, et need on tõelikud Sumala kangelased. Urmas lugeja. Kas oled sa kunagi niisuguseid raskusi läbielanud? Wõib olla, et ei ole. Kui aga ja sarnasesse olukorda peatsid sattuma, kui need noored — siis astu raskustele wastu Sumala wäes. Need on tõenduseks, et sa suure õpetaja teenistuses oled. Tänaagem see eest Sumalat, et ta meie noortele jõudu annab, eneste ülesannet, raskustest hoolimata, täita ja püüdkem ka ise eneste osa selles suure liikumises kaasa teha.

L. F. Oswald.

„Et nemad kõik üks oleksid.“

Sumala rahwal on üks ühine ja üldine tegutsemise eesmärk maailmas, kuid samuti ka ühised tegutsemise viisid, aeg ja ka töötamise tõukejõud. Tegutsemise viiside ja aja kohta leiame kujuka näite Noosua 6. peatükist. Säält leiame, et kõik Israeli üldise ettevõtte teostamiseks ühe üldise juhatus juhnoöride järele tegutses ja seda ka veel kindlaks määratud ajal pidi tegema. Kuigi see plaan nii päältwaatajate kui ka ehk mõne osawõtja meelest mõistmatu oli, weel enam: wast ehk paljude meelest wähe mõjuw ja üldse küsitaw oli, leiame jamas peatükis ka üksmeelse ja plaanikindla tegutsemise tagajärje. Sarnaseid tegutsemise eeskujusid leiame piiblis weel palju.

Paulus kirjutab Israeli rahwa wõitluse ja

tegemuse kohta, et „see on kirjutatud meile manitsuseks, kelle peale maailma ots on tulnud.“ Seega kästakse siis ka meid eneste töötamiseks neilt eeskujul võtta, et paremini eesmärgile jõuda. Wiimase aja ewangeeliumi lewitamise suure edu saladus peitub — peale Sumala Waimu wäe — tema jõna alusel korraldatud organisatsioon, mille järele üksmeelsest töötatakse.

Möödunud „suure kirjandusnädala“ töö edu tõendab weelkord tegelikult sarnase üksmeelse töötamise otstarbekohasust.

Sel aastal on weel järgmised ühisuurimise ja töötamise, pakwetamise ja annetamise ajad kindlaks määratud:

R a s w a t u s p ä e w (6. juulil), mil noor-

soo õige kasvatuse tähtsust ettetuakse ja sellekohaseid ülesõhutamaid mõtteid ettefantakse. Koosoleku lõpul forjandus kasvatusefondi heaks.

E n e s e o h w e r d u s n ä d a l (21—27 juulini), mil kõik misjonitöölised oma nädalalpalga misjonitöö kasuks ohverdavad. Samal ajal wabatahtlikku eneseohwerdamist oodatakse ka kõigilt koguduse liiketelt. Selleks forraldatakse 27. juulil pääle jumalateenistust forjandus.

L õ i k u s t ä n u t ö ö (7. sept. kuni 19. okt.), mil loikustänu lehti lewitatakse.

S i n g. p. k o o l i p ä e w (16. novembril), mil hing. p. kooli tähtsust rõhutadakse.

K o l p o r t ö ö r i m i s e p ä e w (30. novembril), mil kolportöörimise tähtsust rõhutadakse ja selleks kohaseid isikuid ülesõhutadakse.

Saagu need ühised uurimistunnid kõigile parema arusaamise ja uue jõu allikaks, ning õhutaagu kõiki eneseärajalgawamale tegevusele.

„Õnnis on see, kes loeb..“

Meie, kui rahwas, kelle wastu need sõnad, „Õnnis on see, kes loeb“, eraldi räägivad, peafime neid ka kõrgelt hindama. Sest otse meile on Issand annud juured lugemise tagawarad. Kirid kahjuks ei hooli me sellest suurest lugemise õnnistusest ja mõtlemisest, et kuulmisest on küllalt. Kuulata võime aga ainult seal, kus on kuulutaja. Kuulutaja ei jõua aga mitte iga isikuni juure. Soopis teine lugu on aga lugemisega. Kui me isiklikult ei wõi oma armsamaid külastada, siis saadame neile kirja, mis neid wäga rõõmustab. Samuti on taewane Isa meie eest hoolitlenud ja meile rõõmu sõnumi kirja teel saatnud, mille eest ta aasta-tuhandete ajal on rohkem hoolitlenud kui ühegi teise tunnistaja eest. Pealegi lubab ta sellele, kes loeb, enda õnnistust.

Minu soow ja mõte on sellega juhtida kõigi armsa õde-wendade tähelepänu selle iluwäga tähtsa lause peale: „Õnnis on see, kes loeb“. Nii mõnigi pime loeks suure huwiga, aga ta ei näe. On ju ka abinõud leitud mille abil isegi pime wõib lugeda. Aga meil on ka neid, kes näewad, ja siiski ei loe. See on aga wäga kurb. Kui keegi ei taha süüa, siis peame teda haiglasteks tunnistama ja sama saatust wõime ka selle isiku waimlisele elule ennustada, kes lugeda ei taha, sest lugemise läbi kasvab isemine inimene niisama kui laps piimaga. Kui suure huwiga lugesime ja uurisime siis piibelt ja kõiki teisi raamatuid, kui me usklikuks saime. Otsisime kõik turud ja poed läbi, et aga midagi leida, mis meile tõde rohkem selgitaks. Mäletame veel wäga hästi kuidas hinnati wanasti „Siioni Wahimeest“, mis meile tõi mõne tõetera laugelt maalt — Hamburgist, — kus tol ajal seda trükiti. Soolega sai iga number alal hoitud ja kofku köidetud. Veel tänagi leiame neid hoolsa uurija wanawaras. 1917. aastal andsime sellele auksale „Wahimehele“ veel „ilusama“ nime „Tõe Sõnumid“ heas lootuses, et selle sõnumid nii mõndagi kurbu südant veel rohkem saawad rõõmustama. Kuidas on aga täna selle huwiga meie lugejate ringis? Ülikurba keelt räägib see tõsiasti, et kus koguduses ehk grupis on 10

liiget, seal tellitakse ainult 1. (loe üks) number „L. S.“. Kus 60—70 liiget, seal leidub wäewalt 30 ja nendeist 30 numbrist jääb veel pool, see on, 15 nr. traktaadi kappi. See on kurb ja nõnda ei wõi mitte edasi minna.

Armsad õde-wennad! Täna peale tahame uue uue selles ette wõtta ja kogu igaihele wähemalt üks number „L. S.“ tellida aasta peale. Kui aga keegi nii waene on, et ta omale tellida ei jõua, siis peatsiwad teised liikmed selles abiks olema, nii kui see sünnib wäljamaal. Ehk kingib keegi jõukam liige oma naaberõde-wennale ühe aastakäigu „L. S.“? Misjoni ühing wõiks ka selles oma osa teha. Eraldi suureks õnnistuseks oleks meie kuukiri neile liigetele, kes alaliselt asuwad maal ja meie kuulutus-koosolekuteist osawõtta ei saa. Meile oleks „L. S.“ isiklikuks kuulutajaks.

Me elame ajajärgul, kus nii tähtsad prohweti kuulutused tõdenewad ja kus me igat südamust juure huwiga jälgime. Selleks on ka maailmas leheküljel ühildalt kokku wõetud maailma päewasündmused, millest nii mõndagi wõiksime kuulda.

Peale isikliku tulu tahame ka endi ümber waadata, et me lähem truud naaber nalga ei sure. Njalched tungiwad tänapäew peaaegu iga talu ja kus neid ei leidu, seda kohta hüütakse naljanurgaks ja pimeduse-paigaks. Kui palju enam ei peaks meie seda imelikku walguft endi naabritele paista lastma selle advent-kirjanduse läbi! Säragnewalt piüame hoolitseda, et naabril ja tuttawal käiks „L. S.“ ja ka tema wõiks osa saada sellest õnnistuse töötusest.

Sulgen meelkord sulle armas õde ehk wend, kes sa elad linnas wõi maal, südamele panna, et ja niidest peale tellimisega ei wiivita. Linnas wõib tellida misjoni ühingu eestseisja läbi, aga maal oleks soowitawam tellida otse postiga. Sind on aastas 2 kr. Et wiimased numbrid on eraldi meeldiwad ja siisukad olnud, tahame tulewatest veel rohkem loota ning soowitades, tahaks kõigile hüüda: „Õnnis on see, kes loeb..“

Seas lootuses.

w. L. Niffar.

G. P. U. Noorfoo osafondade esimehe teerandi aruanne 1929.

Osafonnad	G i f e m i s j o n i t ö ö																
	Liitmete arvo	Reform. loosol. osatövitajate arvo	Tööst aruandjad	Homn. valitve tarvitajad	Misistitud noorte arvo	Misjonitajad	Biibililugemised	Koosolekutele too- dud istid	Kristl. abiandmise töö tunnid	Haigeraatvitajad	Lehti levitatud	Traktate levitatud	Lehtijaid fогutud	Raamatuid levi- tatud	Kirje firjutatud	Wastufeid saadud	Muud tööd
Tallinna . . .	42	40	42	24	—	181	193	118	535	68	275	23	2	26	49	35	11
Tartu . . .	50	29	40	—	—	171	115	95	461	79	156	8	—	18	19	8	—
Suschenhofi . . .	30	28	29	29	—	51	97	8	191	34	801	4	—	73	106	46	24
Rakvere . . .	14	12	11	5	—	38	31	20	37	—	88	37	—	5	19	3	—
Wõru . . .	9	9	8	—	—	5	16	39	38	—	23	13	—	7	2	1	5
Pärnu . . .	20	16	20	—	—	67	47	44	160	34	78	6	5	3	16	4	17
Haapsalu . . .	9	9	7	—	—	21	10	3	61	—	22	—	—	2	1	—	—
Põltsamaa . . .	5	5	5	5	—	32	35	16	8	1	69	4	—	4	6	7	12
Wiljandi . . .	6	6	6	—	—	39	58	10	49	4	25	11	—	1	13	8	2
Narwa . . .	12	10	8	—	—	106	164	23	174	20	98	3	—	9	29	26	—
	197	164	176	63	—	711	766	376	1714	240	1635	109	7	148	260	138	71

Tallinna, 11. aprill 1929.

Noorfoo osafondade sekretär G. Ney.

G. P. U. Roguduste Eesti Liidu esimehe teerandi aruanne 1929.

Rogudused ja grupid	G i f e m i s j o n i t ö ö													Sing. päewa fool				
	Liitmed	Aruandjad	Kas peetate iga- tuul. misjonitundi?	Misjonitajad	Biibililugemised ja wäitised loosolekud	Koosolekutele too- dud	Kristl. abit. tunnid	Haigeraatvitajad	Lehti levitatud	Traktate levitatud	Lehtijaid fогutud	Raamatuid levi- tatud	Kirje firjutatud	Wastufeid saadud	Liitmed	Lapjed	Klassid	Reform. osatövitajad
Antsla . . .	13	5	ja	3	5	14	4	30	23	—	—	4	—	16	3	1	13	
Haapsalu . . .	34	12	—	35	29	6	64	6	43	6	—	9	1	22	2	2	18	
Halliku . . .	12													12				
Jõgeva . . .	24													24				
Jõhwi-Walaste	12	2	—	4	—	—	—	—	90	—	—	—	—	9	—	2	8	
Katwastu . . .	16	8	ja	325	30	48	2	60	157	3	—	12	4	16	—	1	17	
Kullamaa . . .	16	6	ja	31	7	1	—	12	52	—	—	—	7	16	—	2	12	
Kurelaare . . .	75	10	ei	69	11	31	24	11	188	17	2	41	14	55	—	7	25	
Kärda . . .	8	4	ei	30	17	2	3	5	56	—	—	6	10	11	—	1	8	
Käru . . .	16	6	ja	—	—	—	—	6	61	38	—	3	2	16	—	3	14	
Narwa . . .	82	30	ja	190	310	153	287	49	294	23	1	25	38	79	10	11	52	
Otepää . . .	20	10	ja	—	119	1	10	47	70	1	—	—	10	14	—	1	13	
Paadremaa . . .	8	6	—	3	43	1	—	10	31	3	—	4	4	10	—	1	9	
Paide . . .	61	8	ja	10	50	—	4	3	350	—	—	2	1	67	6	5	40	
Pärnu . . .	69	29	ja	186	179	174	141	108	250	39	4	41	47	80	—	6	47	
Põltsamaa . . .	35	21	—	60	155	27	112	6	487	6	—	25	13	45	8	3	52	
Rakvere . . .	79	26	ja	91	79	62	122	24	211	37	16	16	26	82	—	8	55	
Suure-Jaani	18	7	—	40	74	163	80	—	121	6	—	36	6	18	—	2	19	
Suschenhof . . .	30	29	ja	51	97	8	191	34	801	4	—	73	106	37	—	4	28	
Tallinn . . .	385	120	ja	730	803	536	1045	347	1594	170	14	108	162	356	29	29	203	
Tapa . . .	19	6	—	49	14	24	40	29	87	5	1	—	6	19	—	2	19	
Tartu . . .	179	185	ja	490	713	345	1153	283	961	325	2	144	47	203	11	24	137	
Tatwastu . . .	19	4	ja	4	13	3	12	5	10	4	—	—	4	21	6	1	20	
Tõrwa . . .	15	5	ei	31	—	1	10	5	65	1	—	10	1	18	3	2	18	
Walga . . .	66													35	5	5	30	
Wiljandi . . .	34	31	ja	169	230	123	160	18	93	97	1	17	51	39	8	3	27	
Wõru . . .	40	15	ja	26	42	57	17	30	38	31	—	7	2	25	—	2	21	
Õifu . . .	11	2	ja	1	1	—	—	—	2	—	—	2	—	11	—	1	5	
	1327	587		2628	3021	1680	3481	1127	6135	815	25	585	562	287	1360	86	130	914

Tallinna, 11. aprill 1929.

Liidu siifemisjoni sekretär G. Ney.

Sisemisjoni osakond.

Toimetaja : Ed. Ney.

Külv lõikufets.

(Sisemisjoni koosolek 4. mail.)

Kava.

1. Iguslaul, ja palve ja viimase tunni aruande ettelugemine.
2. Piibli uurimine. — „Seemne külwaja.“ (Waata allpool).
3. „Mõned seemne külwamise wiisid.“ (Waata allpool).
4. „Julgustawad tulemused.“
5. Aruanne liikmete töö üle läinud kuue eest.

M ä r k u s : Wahepaladena olgu muusika, mõni kohane jalmik jne.

Seemne külwaja. (Piibli uurimine.)

E. Ney.

1. Taewariigi kaswamist wõrreldakse külwamisega. Matt. 13, 24.
2. Pea külwaja on Kristus. Matt. 13, 37.
3. Jumala lapsed on ta abilised külwamises ja jatkawad Kristuse tööd. 1. Kor. 3, 7—9.
4. Mis on külwataw seeme? Sõna. Luuk. 8, 11.
5. Sõna seemnest wõrjub uuestiind ja usuelu. 1. Peetr. 1, 23—25; Joh. 5, 1—8; 6, 63.
6. Kuhu peame külwama? Igalepoole — üle maailma. Matt. 13, 38; Jes. 32, 20.
7. Meie külv olgu igal ajal. Rog. 11, 6. Nialgi ei pea ootama jääma paremaid aegu, ega arwestama raskustega. Rog. 11, 4, 5.
8. Meie külwi tagajärg jaab olema auuline ja taju juur. Laul 126, 5, 6. Matt. 13, 8.
9. Wastupidawus on tarwilik, siis on ka tagajärg. Gal. 6, 9.
10. Loomulikus ja waimulikus külwis on miksow samane põhimõte. 2. Kor. 9, 6.

Prohwetikuulutamise waim ütleb külwi kohta: „Külwaja kõrgemast maailmast, Kristus, tuli külwama tõe seemet. Tema, kes oli seisnud Jumalaga nõupidamises, kes oli asunud Igawese jümmises pühas paigas, wõis tuua inimestele puhtaid tõe põhimõtteid. Tema läbi anti edasi inimestele huffaminemata seeme, Jumala sõna, mis elab ja jääb igawesti.“

„Teie peate külwama tõe seemet igalpool. Kuhu ial ligi peasete, tooge esile Jumala sõna. Külwake kõige wete ääre. Te, wõib-olla, ei näe koha teie töö tagajärgi, aga ärge saage araks. Nääkige sõnu, mida Kristus teile annab. Löö-tage tema ridades. Winge igalepoole, nagu tema tegi oma tegutsemisajal maa peal.“

„See seeme wõib kiik aega tähelepanematult seista külmas, isekas, ilmlikus südames, ilma et ta näitaks, et on hakkanud juurduma; ent hiljem, kui Jumala waim hingesse puhub, tärkab warjatud seeme ja wiimaks kannab wilja Jumala auks. Meie elus ja töös ei tea me, mis eluks tuleb, kas see wõi teine. See küsimus pole meie otjustada. „Külwa oma seemet homniku, ja ära lasje oma kätt mitte õhtu seista.“ Jumala juur seadus ütleb, et „ei pea edaspidi kõigil maailma päewil mitte lõppema ei seemendamine ega lõikus.“ Selle töötuse põhjal wäetab ja külwab maamees. Mitte wähema usaldusega peame töötama waimuliku külwamisega, lootes tema töötuse peale: „Mõnda peab mu sõna olema, mis mu juust wälja läheb; ei see pea mitte tühjalt mu juure tagasi tulema, waid tegema, mis mu meele pärast on, ja korda saatma, mis pärast ma jeda olen läkitanud.“

„Christ's Object Lessons,“ Iht. 31. 32. 65. „Test.“ VII. Iht. 36.

Mõned seemne külwamise wiisid.

E. N.

„Kuidas pean jeda tegema?“ tõuseb küsimus meis, kui mõkeme omas südames meie sõprade ja naabride wõitmise peale. Mitte ainult ei rõhu see küsimus meid, waid isegi tõuseb kartus, kas ei saa kord Jumal teiste werd meilt nõudma. Siin ei pruugi meil segadusse sattuda. Issand on annud oma lastele lihtsad, kuid edukad abinõud, kuidas tõe seemet paremini külwata. Meid abinõusid kahklaselt tarwitades, wõime teada, et Issandal hea meel meist on, ja ta õnnistab meid ja tehtud tööd. Esitame siinkohal mõnda abinõu:

Esiteks, jõbralik, Jumalale pühendatud läbi käimine inimestega. Kui oleme leidnud nii

kalli waranduse, kui jeda Kristus ja tema töde on, siis ei wõi me jeda warjata, waid lahkel näol ja armastuse läikega ilmnis püüame ka teistele ligi tuua meie õnne põhjust, neile selgitades, kuidas ka nad jeda wõiwad leida. Sõbralik Kristuse taoline elu saadab palju forda: ta on esimeses järjekorras tarwilik tee leidmiseks inimeste siidamete juure. Õnnistegijat öeldakse tunnistustes: „Kristus ei hoidunud tagasi sõbralikust läbikäimisest teistega. Kui teda kutsuti pidule wariseri wõi tõlneri poolt, siis wõttis ta kutsu wastu. Niisugustel kordadel oli iga sõna, mis ta rääkis, elu haisuks eluks tema kuuljatele; sest ta tegi söögitunnist wõimaluse paljude kallide õpetustite awaldamiseks wastawalt nende tarwidustele.“ Test. VI. lht. 173.

Teiseks, ajakirjade töö. Seda tööharu wõib edendada igal wabal filmapilgul; isegi meie hariliku töö juures, puutudes kokku inimestega, wõime neile pakkuda tõdeisaldawat lehte. Kuigi igalpool ei saa müüa, siis saab ometi neile lugeda anda ehk finkida. Ka meie omad lehed anname peale läbi lugemist teistele lugeda. Selle tööharu kohta öeldakse „Review and Herald“ 2. jaan. 1879.: „Kui seal oleks katsumend naiserahwast, kus praegu on üks, kes tekitab selle püha ülesande omale armsaks tööks, siis näekime palju enam tõe poole ümberpööruid.“ Meie eesmärk, mis ettepani juba uniooni poolt, on kolm lehte wanematele ja wiis lehte iga noorsoo liikme peale kuus laiali laotada. Kas on see palju? Wõi ei jattu meil aega selleks? Mõt-

leme selle peale, mida Kristus meie heaks ära andis. Mõned kogudused wõtawad weel liig wähe lehti, ainult 1—2 lehte isiku peale. Leidke kogudusest talente, kes wõiksid enam aega selle tööle pühendada. Kajutame meile Sumalast antud wahadust ja tema ära meile usaldatud töö!

Kolmandaks, traktaatide wäljajagamine. Siin tuleks nimetada n. n. „Kuninga tasku“ kajutamist. Kusagil taskus kannawad meeste-rahwad, niijama ka naisterahwad oma käekottis wõi pakkis mõnda traktaati, mida nad parajal juhusel oma kaasnimestele ulatada wõiwad. Paljudele meie ridades on juba hüüdsõnaks saanud: „Üks traktaat päewas.“ Kas ei tahaks me kõik otjustada algul: „üks traktaat nädalas „Kuninga taskust“ minu ligemisele?“

Selle punkti kohta loeme: „Traktaate praegu aja tõe tähtsate punktide kohta, peaks ulatama kätte wabalt kõigile, kes neid tahawad wastu wõtta. Te peate kuulwama kõige wete ääre.“ „Life Sketches“ lht. 216.

Praegu annab wälja ladu kogudustele wäga odawalt wäikest kirjandust, traktaatide ja lehtede näol, mida kõik liikmed eduga ja õnnistusega kajutada wõiwad. Iga misjoni ühing hoolitsegu selle eest, et ta liikmed saaksid selle plaaniga kaasa tõmmatud.

Neljandaks, piiblitöö. Kus ial wõimalik ning juhuse esineb, ja neid juhuseid peame otsima, seal püüame teistele piibli kallid tõdesi selgitada. Piiblitugemiste andmine liht liikmete poolt wõib palju forda laata.

Singede wõitmine kirjawahetuse läbi.

Misjoni tunni kawa juunis.

Kirjutatud kuulutus.

(Piibli uurimine.)

1. Mis jaoks on ewangeelium kirjutatud? Sps. 22, 20, 21. Room. 15, 4.
2. Kui tähtis on kirjutamine kuulutuse kandmises teistele? Gab. 2, 2; Jlm. 1, 10, 11.
3. Kuidas mõjus kaasa ühe pagana kuninga kiri ühe tema sõjapealiku tõe tundmisele toomises? 2 Kun. 5, 5, 6, 15.
4. Misjogused kirjad saatis Persia kuningas, et edendada Sumala tööd? Neem. 2, 7, 8.
5. Kuidas kutsuti kord Jisraeli kirjade läbi meelearandusele? 2. Mja 30, 1, 6.
6. Kuidas said kord juudid peastetud kirja läbi? Ester 8, 7—14, 16.
7. Mida tahtis saawutada Paulus oma kirjade läbi? 2. Kor. 7, 8—12.
8. Misjogune piibli kiri tuletab meele meie ülemaailmlist tööd? Ester 9, 30.

9. Misjogune tähtsus on misjoni kirjawahetusel meie päewil? „Meie jutlustajad ei pea kõike oma jõude jutluste ettekannte pühendamata ja seal juba oma töö lõpetama. Nad peawad õpetama koguduse liikmeid kuidas finni haarmata ja edukalt edasi kanda jeda tööharu (misjoni kirjawahetust), mis on meie traktaadi ja misjoni ühigule, kui ratas ratta sees. Selle ühemise ratta liikumie peab wälise ratta korralikus, wägewas tegewuses. Kui see ühemine ratas omas tegewuses seisma jääb, siis on selle tulemus elu ja hoolsuje kadumine traktaadi ja misjoni ühiguse.“ — Review and Herald, 10. 6. 1880.

„Wõimata“ on sõna, mis on leida rumalate sõnastikus. — Napoleon.

Singede wõitmine posti teel.

Kogudusele on kätte antud mitmed head ja wõimsad abinõud walguse edasiandmiseks.

üks niisugustest odavatest, kuid ometi tagajärgiandavatest abinõudest on misjoni kirjawahetus, millega käib kaasa kirjanduse saatmine posti teel. Terve kogudus võib osa võtta sellest tööharrust; terve maailm on avatud põlluna sellel alal töötamiseks. Sgapäevases elus on postil määratu suur tähtsus ja igal üks meile on juba kogunud, miline kergendus on selle läbi loodud ühenduse pidamises kaugemal elavate isikutega, kelledega soovime läbi käia. Sgajugused ärilised operatsioonid, asjaajamised ameti aladel, lahus elavate sugulaste ja sõprade tunnete avaldus ja teadete edastamine ja sadade mitmesuguste elusje puutuivate küsimuste lahendamine ning korraldamine sünnib kirja teel posti kaudu. Ülemaailmline posti korraldus on üks juurematest õnnistustest, mida Issand on annud inimestele. Nagu paljudel teistel ülesleidustel ja edusannudel, nii on ka siin lõpp-eesmärgiks Sumala tahtmise läbi viimise hõlbustamine maa peal; kirjaoskus ja postühendus peavad kaasa aitama ewangeliumi kuulutamises. Meie, kui misjoni rahvas, kelle kätte usaldatud pühalik maailma hoiatama kuulutuse töö, peame oskama ära jutada enam kui ükski teine rahvas seda Sumalast antud tegurit.

Meil on posti teel töötamise viis paljudel juhusel teadmatult või hooletuse tõttu kasutamata jäänud. Kui kogudused, noorsoo osakonnad ja liikmed peafime endid siin targalt organiseerima ja tagajärjekalt tegutsema. Esimeses järjekorras on meil kõigil sugulasi, sõpru ja tuttawaid, kes ajuvad meist eemal ning pole veel mitte rõõmustamas wiimase aja tões, kellede juures mõikime töötada mainitud viisil. Edasi peame kirjutama ja kirjandust saatma ka wõõrastele, meile tundmata isikutele, kellede aadressid oleme saanud isiklikult, ehk teiste läbi. Sa see wiimane tööharru on tähtis, sest selle läbi on võimalik ligi pääseda paljudele, kelledega ei saa teisel teel töötada, ja teiseks ei tarvitje liikmeil isiklikult wälja minna, et samade isikutega kõneleda. Tuleb wälja walida, olgu tuntud ehk täiesti wõõraste inimeste seast kaugemalt ehk lähemast piirkonnast mõned perekonnad. Meile saadetagu wähehaawal meie wäikest kirjandust — lehti ja traktaate, algujes üldhuwilise siuga ja pärastpoole niisugused, mis käsitawad raskemaid ja enam wastupanuäratawaid tõepunkte. Sseenesestmõistetawalt lähed kirjandusele kaasa ka liihike ja wiisakas misjonikiri, milles seletatakse saadetise otstarbet ja palutakse teatada, kas soowitakse veel edaspidi jarnast kirjandust ja küsitakse, kuidas see neile on meeldinud ja arusaadawa ol-

ud. Niiviisi võib tekkida päris korralik kirjawahetus, kus juures mõnigi hing, saab juhitud tõe juure. Kui ka meie esimeste katsete peale wastust ei tule ehk nad tagajärgi ei anna, siis ei pea see meel meid heidutama; wastupidewuses ja usus edasitöötamises seijab mõit. Eeskujukirjade kokkuseadmises tehtagu ühiselt harjutusi ja antagu juhatusi koguduses.

Mõtelgem selle peale, mäherdusi edusamme võiks teha meie konverents, kui iga kogudus korraldaks oma wõimend misjoni kirjawahetuseks ja kirjanduse saatmiseks. Wõtame selleks wäikeste wõrdluse. Meie ühingus on umbes 1400 liiget, kelledest pooled wõtaksid osa misjoni kirjawahetusest. Wiiskümmend protjenti osawõttu on üsna algastmeline kawa ja täiesti läbiwiidaw. Kui iga liige wõtaks omale ainult kaks isikut (mis küll hästi wähe on), kelledega ta niiviisi töötama hakkaks — nendega kirjawahetuses olles ja neile kirjandust saates ühe terve aasta jooksul. Kogemuste põhjal kõige wäiksema tagajärgedega arwestades võiks oodata sel juhul umbes 40 inimese ümberpöörmist. Kas pole see juba auline lõikus meie põlul, kui ainult selle ühe isjemisjoni tööharru läbi lihtliikmete tegewuse tõttu wõidetakse nii palju hingesi Kristusele?

Kuigi kirjade kirjutamises tuleb rõhku panna wormile, käekirjale ja õigekirjutusele, siiski oleneb suurelt osalt kirjade mõju palwe wäest ja armastusest hingede wastu. Püha Waimusse lastetud julg võib enam forda saata, kui kõik inimlik osawus ja tarkus.

Mõned aastad tagasi, jutustab keegi õpetaja, oli ta jüda wäga kurb, et ta koosolekuteist osa ei wõetud tema oma koguduse liigete poolt. Palwetades ja nuttes selle asja pärast oma Sumala poole, tuli talle häkitjelt mõttesje: „Miks ei tarwita sa oma sulge?“ Ta tõusis üles ja kirjutas kirjad kahetjale noorele mehele, kes polnud jenini veel Kristust ülestunnistanud. Mõnedes neist kirjadest tarwitas ta pikad kirjakohtad pühast kirjast. Silma ühegi kõrwalise mõjuta ühinesid kuus noormeest koke kogudusega ja wõtsid Kristust wastu, kuna teised kaks neile hiljem järgnesid. See on üks näide pühendatud sulle mõjust.

M e e

aastakonwerentsi

peetakse 18.—23. juunini Tallinnas,
Merepuiestee 14-a.

Mr. hind 5 senti.

Wäljaandja: „S. P. Adw. Eesti Liit“. Teilmised kui ka rahasaadetused saata Amanda Nufal'e Merepuiestee 14-a. Tallinnas. **Wastutaw toimetaja:** M. Wärengrub, Merepuiestee 14-a. Tallinnas. Tallinna Eesti Kirjastus-Ühise trükkkoda, Pilt tän. 2